

Een opvallende verschijning... de vuurwants

Tekst: Vera de Visser, KAD

Enkele keren per jaar worden vuurwantsen (*Pyrrhocoris apterus* L.) bij het KAD aangeboden ter determinatie. Dit opvallende insect wordt vooral gevonden in de buurt van parken en plantsoenen. Ze worden soms met duizenden tegelijk aangetroffen op de grond of op boomstammen. Ook op een zonnige (huis)muur zullen ze graag zitten.

Waarnemingen

Van oorsprong komen vuurwantsen voor in Zuid en Midden-Europa, maar ook in Nederland worden ze met name op zandgronden plaatselijk talrijk gevonden. Volwassen vuurwantsen overwinteren in ons land en zijn hier dus in principe het hele jaar te vinden, maar ze worden het meest gezien in het voorjaar en de zomer. De afgelopen jaren zijn ze in aantal toegenomen in Nederland en ze worden vaak aangetroffen in de bebouwde omgeving.

Veel variatie

Vuurwantsen behoren, zoals de naam al verradt, tot de orde van de wantsen (Heteroptera). Binnen deze groep insecten bestaat er erg veel variatie in uiterlijk en leefwijze. Alle wantsen hebben echter met elkaar gemeen dat ze leven van sappen van plantaardige of dierlijke oorsprong, waarvoor ze een

steeksnuit bezitten. Qua vorm zijn deze insecten meestal wat platter dan kevers en volwassen exemplaren hebben vaak dekschilden met ruitvormige, doorzichtige punten. Niet alle wantsensoorten hebben dit type vleugels. Vuurwantsen bijvoorbeeld hebben korte dekschilden zonder de doorzichtige uiteinden. Hierdoor kunnen zij niet goed vliegen.

Zwart met rode tekening

Volwassen vuurwantsen zijn goed herkenbaar aan de zwart met rode tekening. Ze zijn 9 tot 12 mm groot. De vleugels zijn kort met variabele lengte en soms zelfs afwezig. De antennes bestaan uit vier segmenten en zijn iets verbreed aan het uiteinde. Nimfen van vuurwantsen hebben dezelfde kleurstelling als de volwassen exemplaren, maar zijn anders getekend. Zij bezitten zwarte onvolgroeide vleugels met daaronder drie onder elkaar geplaatste zwarte stippen.

Nimfen vervellen vijf keer voordat ze het volwassen stadium bereiken. Verwarring van vuurwantsen met andere insecten of wantsen is goed mogelijk, en dan met name met de kaneelglasvleugelwants (*Corizus hyoscyami*). De tekening van de dekschilden is namelijk bij beide wantsen rood met twee zwarte ronde vlekken. Het belangrijkste verschil is dat de kaneelglasvleugelwants een zwart met rode kop heeft; de kop van de vuurwants is volledig zwart.

Bestrijding

Vuurwantsen zijn voornamelijk te vinden in en rondom plantsoenen en parken. Ze hebben een voorkeur voor bomen als lindes (*Tilia*) en robinia's (*Robinia pseudoacacia*), waarvan ze het sap uit de schors opzuigen. Daarnaast eten vuurwantsen ook wel eens van andere (dode) insecten zoals bladluizen, die zij leegzuigen. Vuurwantsen zijn insecten die buitenshuis leven. Zoals gezegd kunnen ze nog wel eens aangetroffen worden op een zonnige muur. Af en toe komen vuurwantsen per toeval in een woning terecht, maar aangezien deze dieren geen schade veroorzaken is een bestrijding niet nodig. Eventueel kunnen weringsmaatregelen worden getroffen om vuurwantsen buiten het huis te houden. ●

Tijdens de paring blijven vuurwantsen dagenlang verbonden.
Foto: Walter J. Pilsak (CC BY-AS 3.0)

Nimf van de vuurwants.

De kaneelglasvleugelwants heeft een zwart met rode kop. Foto: H. Krisp (CC BY 3.0)